

[truth] **LINK**

10 Un alt fel de „pământeni”
– în Hristos

descoperă.conectează-te.experimentează

10 UN ALT FEL DE „PĂMÂNTENI” — ÎN HRISTOS

DESCOPERĂ

Noi nu ne câștigăm mântuirea prin faptele „bune” pe care le facem. În schimb, prin credință, noi primim mântuirea care deja a fost îndeplinită în Hristos, iar din aceasta reies acele fapte care sunt cu adevărat bune.

ASPECTELE OBIECTIVE ALE EVANGHELIEI

Evanghelia lui Isus Hristos este o veste bună, nu un sfat bun. Diferența dintre cele două este că vestea descrie trecutul, în timp ce sfatul prescrie viitorul; vestea se referă la ceva ce deja a avut loc, pe când sfatul specifică ceea ce trebuie făcut. Orice religie, filozofie și tratament psihoterapeutic pe care omenirea le cunoaște nu oferă altceva decât un sfat moral sau comportamental, cu scopul autocorectării, autodepășirii, auto-ajutorării și autovindecării. O mulțime de oameni sinceri și onești caută scăpare în aceste sisteme. Problema acestora însă este că toate se bazează pe ceea ce ființa umană, distrusă din punct de vedere moral, trebuie, ar trebui sau ar fi trebuit să facă pentru a-și rezolva problemele. Toate acestea prezintă ca soluție principală eul, propria persoană.

Toate, cu o singură excepție: Evanghelia, sau Vestea Bună a lui Isus Hristos

Citiți și discutați în grupe 1 Corinteni 15:1-4. Care este, conform apostolului Pavel, esența Evangheliei?

Evanghelia lui Hristos reprezintă un mesaj, o soluție și un remediu complet diferite de tot ceea ce au inventat oamenii (1 Corinteni 1:18-25). Ea mută atenția omului de la sine și o îndreaptă în întregime spre un Mântuitor care a intervenit la un moment dat în istorie, un Mântuitor care oferă iubire necondiționată, iertare, milă și har, pentru a

crea climatul relațional necesar ca o transformare profundă și durabilă să poată avea loc din interior spre exterior (2 Corinteni 15:14-21). Evanghelia ne spune ceea ce Dumnezeu deja a făcut pentru noi în Hristos și ne invită să ne punem toată încrederea în El (Tit 3:3-8). Este vestea bună a ceea ce a făcut El pentru noi, și nu un mandat a ceea ce trebuie să facem pentru noi sau pentru El. Iar aceste realizări îndeplinite de El sunt complete și cu adevărat benefice și mărețe!

Conform Evangheliei, tot ceea ce înseamnă salvarea omului este un eveniment trecut, o realitate istorică îndeplinită în Persoana lui Isus Hristos. În El, vedem **aspectele obiective** ale Evangheliei. El a devenit om. Apoi, având aceeași natură cu noi, El a trăit o viață desăvârșită caracterizată de dragoste neegoistă, a murit pentru păcatele noastre și în locul nostru, a înviat din morți și S-a înălțat la cer în poziția de biruitor, stând la dreapta Tatălui (Efeseni 1:3-3-7; 2:1-10). El a făcut aceste lucruri având natura noastră, făurind astfel o nouă umanitate în folosul nostru (1 Corinteni 15:21-22,45-47). Acesta este motivul pentru care Pavel descrie realizările lui Hristos în termeni universalii care circumscriu umanitatea ca întreg (1 Timotei 4:10). În gândirea lui Pavel, viața desăvârșită a lui Isus a fost o viață reprezentativă pentru fiecare ființă omenească; moartea lui Hristos pe cruce a fost o moarte reprezentativă pentru fiecare om; iar învierea și înălțarea Lui au fost reprezentative de asemenea pentru toți (Galateni 2:20; 2 Corinteni 5:14-15).

- Pavel vorbește despre „răscumpărarea care este în Isus Hristos” (Romani 3:24). Răscumpărarea este o realitate îndeplinită în Hristos înainte de a deveni o realitate experimentală în noi.
- Vorbind despre noua viață, Pavel scrie că „am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele” (Efeseni 2:10). Faptele bune pe care Dumnezeu le are în minte pentru noi deja au fost făcute în Hristos. Noi umblăm în ele după ce acestea deja au fost create în El.
- Tot Pavel scrie că, întrucât Isus „a murit pentru toți, toți deci au murit” (2 Corinteni 5:14). Toți au fost reprezentați în moartea Lui. În această moarte, Isus a suferit realitatea deplină și teribilă a întregii noastre vine, ca rasă umană. El a murit pentru noi, ca noi și în locul nostru.
- În cele din urmă, Pavel spune că „Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți). El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus” (Efeseni 2:4-6). Isus a murit, a înviat din mormânt și S-a înălțat la cer și, pentru că El este acolo, suntem și noi împreună cu El, ca reprezentant al nostru.

Pe scurt, aceasta este „Evanghelia”, în viziunea lui Pavel. Realizările istorice, obiective ale lui Isus, în natura noastră umană, constituie vestea bună a ceea ce a făcut Dumnezeu pentru întreaga rasă umană, iar aceasta nu are nimic de a face cu ceea ce noi am făcut pentru a câștiga, merita sau a fi vrednici de acest lucru; pur și simplu totul este „pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit”.

RĂSPUNSUL SUBIECTIV AL CREDINȚEI

Pornind de la fundația solidă a realizărilor trecute ale lui Hristos, Pavel construiește un pod natural prin care acestea sunt integrate în experiența noastră prezentă prin intermediul interacțiunii relaționale care se stabilește între noi și El. Aspectul *obiectiv* al răscumpărării în Hristos caută să devină experiența *subiectivă* a răscumpărării chiar în inimile și viețile noastre. Iar credința, explică Pavel, este calea prin care ființa umană intră în legătură cu realitatea existentă a răscumpărării care este în Hristos. Când omul crede Evanghelia, nu creează ceva nou. Credința nu produce vreun fenomen, ci crede, se bazează pe ceva și se identifică cu realitățile care deja există în Hristos.

Discutați pasajele aflate în Galateni 2:20; 2 Timotei 1:8-10 și Tit 2:11-14. Răspunzând la următoarele întrebări, veți scoate mai ușor la suprafață adevărul Scripturii:

Cine altcineva a mai fost răstignit cu Hristos atunci când El a murit?

Care este motivația care stă în spatele noii vieți de credință în Hristos?

Dumnezeu „ne-a mântuit” (timpul trecut), iar prin acest act salvator, El „_____”
cu o chemare _____ .”

Ce rol au „faptele” noastre în actul de salvare al lui Dumnezeu în Hristos?

Câtor oameni li se arată harul lui Dumnezeu care aduce mântuire în Hristos?

În timp ce faptele noastre bune nu aduc mântuirea, cum ne învață să trăim harul lui Dumnezeu în lumea aceasta?

TOATE LUCRURILE NOI

Apostolul Pavel descrie cât este de puternică dragostea lui Dumnezeu și accentuează efectul transformator pe care-l are asupra celor care vin sub influența ei:

„Căci dragostea lui Hristos ne strânge, fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.

Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei. Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii, și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuși acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta. Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi. Și toate lucrurile acestea sunt de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării; că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, neținându-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări” (2 Corinteni 5:14-19).

Discutați acest pasaj rând cu rând și puneți-i în evidență ideile frumoase cu aceste întrebări:

Care este forța motivatoare a Evangheliei?

Odată ce „socotim” (înțelegem) că Hristos a murit pentru toate ființele omenești, cum vom începe să-i vedem pe oameni și cum vom înceta să-i privim?

Care este poziția lui Dumnezeu față de lume și cum Se raportează El la greșelile noastre? (la păcate)

Câte aspecte ale vieții noastre individuale sunt înnoite când suntem împăcați cu Dumnezeu, ca răspuns la inițiativa Lui de a Se împăca cu noi?

CONECTEAZĂ-TE

Prin viața Sa desăvârșită de iubire, prin sacrificiul și moartea Lui pe cruce, prin învierea și înălțarea Sa la dreapta lui Dumnezeu, Isus a realizat mântuirea în calitate de nou reprezentant al umanității.

Fiind primul om, Adam a fost reprezentantul, sau conducătorul, rasei umane. Prin Adam, omenirea a fost aruncată în păcat, vină și moarte. În 1 Corinteni 15, Pavel arată că Isus a venit în lumea noastră pentru a fi, să zicem așa, „al doilea Adam... omul al doilea... Cel ceresc”. El a venit să răscumpere eșecul lui Adam: „Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.” Pavel face o comparație și un contrast între Adam și Hristos, ca doi reprezentanți a două experiențe umane distincte: primul om, Adam, este sursa căderii omului; al doilea Adam, Hristos, este sursa răscumpărării omenirii. Fiecare dintre noi suntem liberi să ne identificăm cu unul dintre cei doi. Cât despre cei care aleg să se identifice cu al doilea Adam, Pavel spune: „Cum este Cel ceresc, așa sunt și cei Cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc” (v. 21-22, 44-49). Cu alte cuvinte, cei care se identifică cu Hristos vor fi refăcuți după chipul Lui.

EXPERIMENTEAZĂ

Prin credință aleg să mă identific cu Hristos, ca reprezentant al meu înaintea Tatălui, și, prin harul lui Dumnezeu, vreau ca El să fie Modelul cu care să mă asemăn!

Înțeleg foarte clar din Biblie că Dumnezeu L-a trimis pe Isus în lume ca să trăiască viața plină de iubire pe care eu ar fi trebuit să o trăiesc, să moară pentru a-mi acoperi vina și să învie din morți biruitor peste păcat în folosul meu. Din această zi, îmi pun încrederea, identitatea, toate relațiile și însăși viața mea în El.